

עלינו בל לחשוך מפני נפשנו ולעשות כל אשר לא ידונו להציל צאן אובדות אלו, מדרכי חשך ומדעות שקר, להעמידם על דאמת. ואז כמה ינדל נצחוננו: כי יבאו כל ההמון אלפי אלפים איש ונפסו עלינו, והיה לנו דגל מחנה כל ישראל.

(ב)

והשניה: כח הריפורמה, בעלי בריתה נטולים מן היהודים, חבריה פטורים מכל המצוות, אין להם מועד ושבת, אוכלים בשר החזיר נבלות וטרפות ומתחננים עם האומות. אין להם כל מושג בדת. כל יהדותם עומדת על המות, על אזכרת יום מות הורים, וכמעט כי למטרה זו בונים היכלות שעל שעריהם חרותים שמות מצלילים: "הר סיני", "בית ישראל", "היכל הקודש", "עמנואל". ובהם מטיפים אלמות: פעם הרבי היהודי ופעם הכהן הנוצרי, ואופי אחד לשניהם.

זהרבי הריפורמי מטיף ראמות בהתפשטות הגשמיות על רוממות דוח התורה הקדושה ונושא ידיו קודש השמימה, ומתמרמר על שכינתא כנולתא ועל פרצות הדור, וההספה היא במשפטים כוללים, ואינו נוקב בשם את הפרט ואיזה מעשה לא טוב שיתרחק ממנו האדם. ואחרי ארשה נלהבה זו בליל יום הכפורים הוא שב במרכבתו הביתה וסועד

(ב) אחד מנדולי רבניהם רוענוי רש בהיכל עכנאל בניו יורק; הרבנות הרפורמית סבלת את אופי הכהונה הנוצרית בניגע לסליחת עונות. מנהגי בית חתלתנו הם בדרך הנצורים. רבי אמיל הירש משיקנו הרב לקהלה היותר גדולה שלהם חסידי; השבת של היהודים סתה, גם הסיף כי השפעת עזרא ונחמיה היו סס המות וקללת ליהירות. רבי סי לזורמן מי שהיה ראש רבניהם, נאם נאום: אם הצבור יתקן, רבי לוי מסיסכורני נשא סריכותיו: כי נובל להקמיר בשורה אחת את ישו יתנוצרי חושע בכותיו עם משה ועשרת דברותיו. ד"ר קוהלה, ראש בית סודש לדבניום סיסנוסי, אמר באספה הסיסכורנית של בנסת ורבינים על מצות הטילת סבי הוא תק כרבי. (והרוי, כרך שני, תרע"ה עמוד 201).